

Rondom de kerkdiensten

ds. Arjan van Lagen

Op weg naar Pasen

In de dienst op de eerste zondag van februari richten we onze blik naar het kerkelijke hoogfeest. We tellen richting Pasen. Dat tellen is niet zozeer een zaak van rekenen, maar een zaak van verhalen.

De zondagen voorafgaande aan de zondagen van de Veertigdagentijd - inmiddels wel een bekend begrip - kunnen gerekend worden bij de tijd van Epifanie, maar hebben in de traditie van de kerk ook andere namen gekregen, telnamen. Dat zijn dus eigenlijk geen getallen om te tellen, maar om te vertellen. Deze namen vertellen ons dat Pasen eraan komt.

Deze drie zondagen worden ook wel de Voorvasten genoemd, want de echte vastentijd begint woensdag 21 februari, de zogenaamde Aswoensdag.

Het boek Ester, een feestrol

We lezen in deze tijd van de voorvasten - maar we waren er al mee begonnen op zondag 28 januari - uit het boek Ester.

God komt niet voor in het boek Ester. De naam 'Ester' is bovendien volgens de legende een afgeleide van het joodse werkwoord 'satar', en zou betekenen: 'ik ben verborgen'. Een godloos boek in de Heilige Schrift. Of toch niet zo goddeloos?

Wordt hier misschien getoond hoe God in het concrete leven van mensen aanwezig kan zijn? Hoe God volledig opgaat in mensen, als we lezen dat het de slechte mensen zijn die ten ondergaan en dat het het joodse godsvolk is dat beschermd wordt?

Door de geschiedenis heen is dit boek door vele christenen amper opgemerkt geweest, men vond het een al te joods boek. Inderdaad is het een verhaal over de redding van de joden, door de joden jaarlijks herdacht op het poerimfeest. Maar de universaliteit van de thema's en de boodschap die in het boek naar voren komen, over Gods aanwezigheid in het handelen van mensen, over de praktijk van het goede en de bestrijding van het kwaad, en zeker ook de schoonheid en de ingenieuze opbouw van het verhaal, maken het ook voor christenen het lezen ervan zeer zeker het lezen waard.

Zondag 11 februari

In de dienst op deze zondag - een dienst van Schrift en Tafel waaraan zeer tot ons genoegen de cantorij meewerkt - nemen we afscheid van Marga Blom als ouderling-scriba. Met grote inzet en vakkundigheid heeft zij deze taak vervuld. Wij zijn haar daarvoor zeer erkentelijk. Maar gelukkig mogen we deze zondag de nieuwe scriba begroeten, Hilda Karsijns. Deze zondag zal zij bevestigd worden als ouderling-scriba.

We heten haar zeer welkom en wensen haar toe dat zij meer vreugde zal ontvangen dan alle moeite die ook aan zo'n taak vastzitten.

Aswoensdag

De tijd van de Veertig Dagen naar Pasen toe vangt aan met de Aswoensdag. Het is een periode van ingetogenheid en soberheid die met deze dag begint. Vanouds was de vasten dan ook een kenmerk van deze voorbereidingstijd op het paasfeest. Maar ook in deze periode blijven de zondagen niet anders dan gedenkdagen van de opstanding. Daarom worden de zondagen niet meegenomen in de telling van de veertig dagen. Zes weken van iedere zes vastenzondagen plus de vier weekdagen vanaf Aswoensdag, zo komen wij op veertig uit.

Met Aswoensdag begint dus de vastentijd. In protestantse kringen werd vroeger en in sommige kerken nog wel, deze periode de lijdenstijd genoemd. Maar bij ons is deze periode meer bekend als de Veertigdagentijd, de voorbereidingsperiode op het Paasfeest.

Het is een traditie bij ons geworden dat deze tijd wordt ingezet met een oecumenische viering op Aswoensdag. Deze viering is tevens de eerste van zeven avondgebeden op de woensdagen, voorafgegaan door een vastenmaaltijd.

Gezamenlijke diensten met de Lutheranen

De diensten op de zondagen in de veertigdagentijd zullen weer gezamenlijke diensten zijn van de Evangelisch-Lutherse en de Protestantse Gemeente.

De voorbereidingen met het oog op deze diensten zijn in gang gezet, zoals het maken van roosters, wat gaan we doen in kindernevendiensten enzovoorts. Maar daar is nu nog niet veel over te vertellen. Alleen kan al wel gezegd worden dat de vorm van de diensten - met elementen van beide gemeentes - dezelfde zal zijn als vorig jaar.

Wereldgebedsday 2 maart

Zoals elk jaar zal op de eerste vrijdag van de maand maart een dienst worden gehouden in De Nieuwe Stad. De voorbereiding en verantwoordelijkheid liggen bij het Vierkerkenoverleg. Deze dienst begint om 19.30 uur in de grote kerkzaal. Van harte aanbevolen!

Wij wensen u allen, zeker ook de mensen die aan huis gebonden zijn, een zinnvolle voorbereidingstijd op Pasen en bovenal vrede en alle goeds.

Overdenking

Jullie zijn het zout van de aarde, jullie zijn het licht in de wereld.

ds. Arjan van Lagen

Deze woorden worden tot leerlingen van Jezus gesproken. Zij zijn de eerst aangesprokenen, die onderwezen worden in de spelregels van het koninkrijk van God. En met hen worden allen die volgeling geworden zijn aangesproken. Een lange stoet, een bonte verzameling mensen, in verscheidenheid, de eeuwen door. Tot op vandaag! Misschien, nee zeker, met vallen en opstaan, maar toch volgeling van Jezus Christus. Jullie zijn het zout der wereld! Daar komen we niet onderuit.

Het zou allemaal beter in ons straatje passen als er gestaan had: Jullie *moeten* het zout der aarde zijn, jullie *moeten* het licht der wereld zijn. Dat kun je nog zeggen: "Tja, het zou wel moeten, maar ik vind het nogal moeilijk te geloven." Er staat ook niet: ik mag *hopen* dat jullie het zijn. Dan kun je nog zeggen: "Ach, wij zijn maar mensen... We proberen wel eens iets en soms lukt het wel, maar meestal niet." Er staat ook niet: Jullie *kunnen* het worden. Tja, dan hebben we ook wel een antwoord klaar. Zoiets in de trant van: "We zijn er nog niet aan toe. Het kan nog komen..." Uitvluchten genoeg. Maar het wordt met grote stelligheid gezegd. Jullie *zijn* het zout der aarde. Punt uit! Zout. Niet: suikergoed of het neusje van de zalm. We komen er niet onderuit.

De functie van zout is smaak aan het voedsel geven. Zonder zout is het eten laf. Mensen die zoutloos moeten eten kunnen daarvan meepraten, ook al kun je eraan wennen. In onze wereld is zout nog wel betaalbaar en gemakkelijk verkrijgbaar. Maar eens was het duur. Het woord salaris is er zelfs van afgeleid. Sal is zout en dat vinden we terug in sal-aris. Kennelijk werd in vroeger tijd loon in zout uitbetaald. Zout is elementair voor het leven en het welzijn van mensen.

En het is denk ik niet voor niets dat er in de Nederlandse taal veel uitdrukkingen zijn die iets met zout te maken hebben. Ik geef een paar voorbeelden. Op alle slakken zout leggen. Iemand ongezouten de waarheid zeggen. Een zouteloze grap. Zout in de wonde wrijven. Iemand verdient nog niet het zout in de pap.

Deze laatste uitdrukking brengt ons dichterbij een eerste betekenis van het beeld van de gemeente als het zout der aarde. Het is een smaakmaker. Dat is kennelijk een functie van de gemeente op aarde: smaakmaker zijn ten behoeve van de wereld. Dat is nogal wat. Een hoge roeping. Deze beeldspraak die hier in de bergrede, in de grondwet van het koninkrijk van God, verschijnt, is niet nieuw.

In het Oude Testament wordt de Tora (de woorden ten leven) zout genoemd. En dit zout wordt toevertrouwd aan Israël, aan het volk van Gods verbond. Met andere woorden: Israël is geroepen als gestalte van Gods verbond, als een

zoutend zout te zijn temidden van de volkeren. En de gemeente, ingeplant in Israël, is tot hetzelfde geroepen. Zout der aarde.

Zo komen we bij de tweede functie van zout. De bewarende, de conserverende functie. Misschien is dat voor onze tijd niet zo duidelijk met koelkasten, vrieskisten enzovoorts. Maar vroeger werd zout gebruikt om voedsel te conserveren. Denk maar aan zout vlees en zoute vis.

Aan de gemeente is het heilsgeheim van God toevertrouwd om het te bewaren. Dat betekent niet dat zij dat heilsgeheim voor zichzelf bewaart. De kerk, de gemeente is nooit doel op zichzelf. Het gaat altijd om de wereld. Ook op deze manier is de gemeente zout der aarde.

Naast deze functies van smaakmaker en van conserveringsmiddel heeft het zout ook de functie van reinigen. Zuiveringszout. Ik meen te weten dat baby's na de geboorte met zout werden ingewreven. Om te reinigen. Zout werkt zuiverend. Wat oneigenlijk is aan vorm en inhoud, aan vertoon, wordt door het zout gereinigd, weggezuiverd. De gemeente van Christus is geroepen kritisch in de wereld te staan, in de eerste plaats naar zichzelf toe en in de tweede plaats naar de wereld toe waarin zij leeft. Je zou ook kunnen zeggen, dat is het profetische getuigenis van de kerk. Waar dat achterwege blijft is de kerk geen zoutend zout meer.

Bij dit alles moeten we bedenken dat het zout pas zijn werk kan doen als het door alles heen dringt. Het gaat in op alles. Het zout werkt alleen als het opgelost wordt. Je ziet het niet, maar je merkt het wel. Als smaakmaker, bederfwerend en louterend. Zie hier een profielschets van de gemeente van Christus. Willen we zo'n gemeente zijn? De gemeente is geroepen op deze wijze dienstbaar te zijn in de wereld. Dat maakt de kerk bijzonder. Dat maakt haar tot zout der aarde.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Ouderendag

namens de diaconie,
Jos de Boer

Binnenkort is er weer een ouderendag en wel op dinsdag 20 maart 2007 van 11.00 tot 16.00 uur. Zet het vast in uw agenda, u ontvangt nog nader bericht.

Uit de kerkenraad van december 2006

ds. Jan van der Meulen

De kerkenraadsvergadering werd deze keer geopend met een stukje van het Magnificat van J.S. Bach. Daarna kwam het gemeentelijk beleid aan de orde. Om te beginnen wordt er een kleine commissie samengesteld die zich gaat buigen over de vraag wat er moet gebeuren na 1 januari 2009 als de huidige subsidieperiode afloopt. Medio 2007 zal deze commissie verslag uitbrengen aan de kerkenraad.

De kerkenraad is blij met het feit dat Hilda Karsijns bereid is gevonden om met in achtneming van een inwerkperiode van drie maanden (van januari- maart 2007) het scribaat over te nemen van Marga Blom.

De voorbereiding voor de gezamenlijke dienst van de Protestantse gemeenten Bijlmer en Gaasperdam en de Ghanese Presbyterianen op zondag 7 januari 2007 om 14.00 uur in Matchbox II is in volle gang. Aandacht wordt gevraagd voor goede communicatie met alle betrokkenen onder andere van de kindernevendienst en 12+ groep en voor het vervoer daarheen.

Op 27 november 2006 is er een gesprek geweest tussen een afvaardiging van onze kerkenraad en de brandpuntraad van de ELG over de gezamenlijke Keti Koti dienst. Na dit gesprek is ons voorstel overgenomen om de dienst in 2007 alsnog als gezamenlijke dienst te beschouwen, maar dan voorbereid door de ELG is. De kerkenraad is blij met het gevonden compromis. Naar aanleiding van heel deze kwestie is wel besloten om het gesprek over het al dan niet Keti Koti vieren intern in de eigen gemeente te voeren. Een suggestie wordt gedaan om als opstap voor gesprek een film te zien en naar aanleiding daarvan in gesprek te gaan.

De begroting 2007 van de Diaconie wordt na toelichting en enkele kleine wijzigingen aangenomen.

De kerkenraad gaat akkoord met het voorstel van het moderamen om de samenstelling van het moderamen van 2007 gelijk te laten aan dat van 2006 met twee verschillen: Hilda Karsijns zal Marga Blom vervangen en Jannetta Bos vervangt Jan Kok als afgevaardigde van de pastoraatsouderlingen.

De commissie Identiteit, Communicatie en Publiciteit, bestaande uit Nel Klaver, Arjan van Lagen, Jaap de Visser en Wolter Koolstra, heeft een plan ontwikkeld om het geloofsgesprek in de gemeente op gang te brengen. Dit geloofsgesprek dient twee doelen.

Het eerste doel is om elkaar als gemeenteleden beter te leren kennen en tot elkaar bij te dragen. Het tweede doel is om naar aanleiding van het geloofsgesprek onze identiteit als geloofsgemeenschap te formuleren.

'Wie zijn wij als gemeente?' 'Wat bindt ons als geloofsgemeenschap?' Als dat helder is kunnen we daarmee naar buiten treden en mensen werven. Gevraagd wordt aan de kerkenraad om in dit opstarten van het geloofsgesprek het voortouw te nemen. Het lijkt de commissie van wezenlijk belang dat de

kerkenraad zich als eerste verbindt aan dit proces. Er ontstaat discussie met name over de vraag of het interne doel: 'elkaar leren kennen' en het externe doel: 'identiteit definiëren en mensen daarop werven' wel samen kan en moet gaan. De stukken die als achtergrond bijgeleverd zijn worden door sommigen als erg academisch ervaren. Ook over de gekozen vorm aan de hand van een persoonlijk verhaal van een van de deelnemers aan een geloofsgespreksgroep worden verschillende stemmen gehoord.

Gaande de discussie spreken steeds meer kerkenraadsleden zich uit dat zij het aangaan van het geloofsgesprek in de gemeente goed en belangrijk vinden. Besloten wordt er begin 2007 op terug te komen en als kerkenraad te oefenen met de voorgestelde methode.

Waar het gaat om verhuur van (kerk)ruimte in De Nieuwe Stad wordt er aan herinnerd dat kerken die verbonden zijn aan eigenaarkerken voorrang hebben bij de toewijzing. Voor onze kerk zouden daarom PERKI en de PCG in aanmerking komen voor voorrang zodra er ruimte beschikbaar komt.

Naar aanleiding van de diefstal van een relatief groot bedrag uit De Nieuwe Stad overweegt de beheerscommissie het aanschaffen van kluisjes.

Uit het college van kerkrentmeesters wordt gemeld dat de beide vaste organisten en de dirigent van de Cantorij uit het potje kerkmuziek dit jaar een bonus zullen ontvangen. Er wordt ook gesproken over het gebruik van de blauwe collectezakken. Afgesproken wordt dat een gesprek zal worden gevoerd tussen twee leden van de diaconie en van het college van kerkrentmeesters om nadere afspraken te maken over dit gebruik.

Het gesprek over de financiële afwikkeling bij vertrek van de EBG uit De Nieuwe Stad zal 18 december plaatsvinden. Wolter Koolstra en Piet Baaijens zullen onze gemeente vertegenwoordigen.

Nieuwjaarswens en mededeling

ds. Jan van der Meulen

Wij wensen u alsnog een voorspoedig en gelukkig nieuw jaar 2007 en willen u bedanken voor alle goede wensen rond kerst en oud- en nieuwjaar die u ons per post en per e-mail stuurde.

Cocky en Jan van der Meulen

Ouderenkring

Ans Odinot

Een storm raasde over Nederland, maar dat weerhield veertien mensen er niet van om toch naar De Nieuwe Stad te komen voor de Ouderenkring. Wij zagen een boeiend verslag over de reis naar Ierland die Frank en ik deze zomer

maakten. Behalve de mooie beelden van het Ierse landschap, zagen wij ook hoe de Ieren met muurschilderingen en hekken dwars door de stad jarenlang strijd hebben gevoerd. Een strijd tussen rijke Protestanten en arme Katholieken. Onvoorstelbaar in de twintigste eeuw! Maar gelukkig wordt het de laatste tijd minder. We kregen een goed beeld van het land en iedereen vond het een aangename ochtend.

De volgende bijeenkomst is op donderdag 15 februari. Dan komt Erica Feenstra ons vertellen over haar werkzaamheden in het Kerkhuis. Om half tien staat de koffie klaar. En het zal vast niet stormen, dus wat let u om eens een ochtend mee te maken. Iedereen is van harte welkom, ook jongere ouderen!

Jongerencatechese

ds. Arjan van Lagen

Al enige tijd weer wordt er catechese gegeven aan jongeren in de leeftijd van rond de vijftien jaar. Een kleine maar een betrokken groep, maar je kunt er nog altijd bij. En waarom zou je het niet eens een keer proberen. (Deze woorden mogen ook opgevat worden als een oproep aan ouders om uw kinderen op deze mogelijkheid te wijzen!) De catechese wordt meestal in het kerkgebouw De Nieuwe Stad gegeven, maar soms trekken we er ook op uit, zoals laatst naar het museum Het Catharijne Convent in Utrecht.

De eerstvolgende catechese is woensdag 7 februari om zeven uur 's avonds in De Nieuwe Stad. We verdiepen ons die keer in het Joodse geloof en daarmee bereiden we ons voor op een bezoek aan het Joods Historisch museum op zaterdag 17 februari. Belangstellende ouderen zijn dan welkom om mee te gaan. U ontmoet de jongeren en u leert er vast ook wel wat van.

De andere data van de catechese zijn: 7 maart en 21 maart. Deze laatste keer bereiden we ons voor op "een nacht van waken" die we houden in de nacht van 7 op 8 april. Meer hierover kunnen jullie lezen in de volgende Opnieuw.

Aan alle attente bezorgers

Diaconie

De diaconie bedankt hierbij alle bezorgers van de kerst attenties heel hartelijk voor hun inzet.

Door de ontvangers is veel blij van waardering gegeven.

Wereldgebedsdag

Namens de voorbereidingsgroep,
ds. Jan van der Meulen

Oorspronkelijk heette deze dag: Vrouwen Wereldgebedsdag, de laatste jaren kortweg

Wereldgebedsdag, dat betekent dat iedereen een beoogde deelnemer is.

Wat beoogt de Wereldgebedsdag? Ze wil vrouwen (en mannen) over de hele wereld verbinden in een keten van gebed. Ze wil bevorderen dat mensen zich deel voelen van de gehele wereldbevolking die wij met elkaar vormen. De Wereldgebedsdag biedt de mogelijkheid om hoop en zorg, vreugde en verdriet, mogelijkheden en noden wereldwijd te delen.

We worden voorgedaan door een groep vrouwen uit telkens weer een ander deel van de wereld. De Wereldgebedsdag stelt mensen in de gelegenheid om zowel maatschappelijk als spiritueel over eigen grenzen heen te kijken.

In De Nieuwe Stad doen we ook al jaren mee aan deze Wereldgebedsdag. Deze dag wordt dit jaar gehouden op vrijdag 2 maart om 19.30 uur in De Nieuwe Stad. De Wereldgebedsdag is voluit oecumenisch en heeft dit jaar als thema: 'Onder de hoede van de Eeuwige'.

De liturgie die ons wordt aangereikt komt uit Paraguay in Zuid Amerika.

We hopen dat u vrijdag 2 maart met anderen uit De Nieuwe Stad samen wilt komen om te vieren, te zingen en te bidden.

Wereldwinkel zoekt vrijwilligers

Theo Bootsman

Vrijwel iedere zondag is de wereldwinkel een vertrouwd beeld in de hal van De Nieuwe Stad. Vrijwilligers van zowel de Rooms Katholieke parochie de Graankorrel als onze Protestantse Gemeente zijn dan bezig met de verkoop van producten uit de derde wereld, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de mensen die de grondstoffen voor deze producten verbouwen dan wel verwerken.

Sinds 1 januari 2007 hebben de protestantse vrijwilligers besloten om iedere zondag in tweetallen de werkzaamheden voor de wereldwinkel uit te voeren. De werkzaamheden bestaan uit het klaarzetten van alle artikelen op de tafel en het tellen van het geld in het geldkistje voor de kerkdienst. Na de kerkdienst volgt de verkoop. Omstreeks 11.00 uur worden de protestantse vrijwilligers afgelost door twee vrijwilligers van de parochie, die de verkoop voortzetten en de artikelen ook weer opruimen.

Om in tweetallen te werken zijn meer vrijwilligers nodig. Daarom deze oproep: wie vindt het leuk om actief / ondersteunend bezig te zijn binnen onze

gemeente en één keer in de ongeveer zes weken de openstelling van de wereldwinkel mogelijk te maken. Reacties kunt u aan mij richten. Theo Bootsman, Jolicoeurstraat 12, 1103 TS Amsterdam zuidoost. Telefoon 698 2224 E-mail: tc.bootsman@zonnet.nl

Maak kennis met: een nieuw redactielid

Frank Odinot

Nu Marga Blom haar bezigheden als scriba heeft beëindigd, gaat zij de taak van Hylke overnemen. Dus komt de 'layout' in haar handen. De redactie is daar zeer blij mee.

Marga heeft geen religieuze opvoeding gehad, hoewel haar moeder van huis uit Rooms Katholiek was. Wel was er in het gezin respect voor het geloof, maar Marga wist er verder weinig van. Ze had wel een Katholieke vriendin, die haar vertelde dat de nonnen je knepen, als je lastig was. Toen haar vader ongeneeslijk ziek werd, bekende hij haar een keer: "Ik wilde dat ik het geloof had."

Marga heeft gewerkt als directiesecretaresse, maar sinds 4 jaar kan ze van haar vrijheid genieten. Een gereformeerde vriend zette haar ertoe aan om naar catechisatie voor belangstellenden te gaan. En Arnoud zei toen: dan ga ik wel mee. Haar toenemende belangstelling voor het geloof was een geleidelijk proces. Een bijzonder moment was: "toen ik merkte dat ik kon bidden."

Marga is ongeveer dertig jaar geleden gedoopt door ds. De Jong. De diensten waren in het Pieter Nieuwland College. Sinds 1995 is zij lid van de Protestantse gemeente Bijlmer. Zij kende mensen van de kerk in heel andere situaties: zoals ds. Piet Vliegthart als schoolbestuurder en Ans Odinot van kinderopvang De Koevoet. Het voelde zo iets als: dus gewone mensen kunnen ook dominee zijn en politiek actieve vrouwen kunnen ook actief in de kerk zijn. Heel verhelderend.

Marga werd al snel diaken en na drie en een half jaar scriba voor de laatste vier jaar. Diaken zijn ligt haar het meest aan het hart. Verder heeft zij in de fusiecommissie gezeten en maakt nu nog deel uit van de commissie vrijwilligerszorg. Het zingen in de cantorij bezorgt haar ook bijzonder veel plezier. Verder heeft Marga een brede culturele belangstelling.

Een belangrijke bijdrage aan haar welbevinden in de Protestantse Gemeente is de wijkgroep Kantershof.

En dan nu Opnieuw. De redactie zegt haar hierbij: heel hartelijk welkom!

Een gecombineerde kerkdienst en het proces van associatievorming

ds. Jan van der Meulen
ds. Arjan van Lagen

Een gecombineerde kerkdienst

Onze gemeente is gecombineerde kerkdiensten al wel gewend, maar deze keer, zondag 7 januari jongstleden, was het toch een nieuwe combinatie namelijk die van de Protestantse Gemeenten van Gaasperdam en Bijlmermeer en die van de Emmanuel Congregation van de Presbyterian Church of Ghana in Amsterdam. De kerkdienst werd gehouden in het kantoorpand waar de PCG haar kerkdiensten altijd houdt. Paaskaars uit De Nieuwe Stad brandde op de liturgische tafel, toen het kerkkoor van de PCG in processie binnen kwam gevolgd door de dienstdoende ambtsdaggers en de vier voorgangers en de catechist.

Er waren zo'n honderdtwintig mensen waaronder vijfenveertig leden van de Protestantse Gemeente uit de Bijlmermeer. Een verrassend grote opkomst waarop wij als gemeente trots mogen zijn en het is van Ghanese zijde ook duidelijk gesignaleerd, dat er veel 'Nederlanders' waren. Ook het grootste deel van de Ghanezen, die kerken in de Drie Stromen, was gekomen. Daaruit mogen we concluderen dat samenwerking tussen de Protestantse Gemeenten en de PCG mede door deze groep wordt gesteund.

Alle liederen in de liturgie waren in het Engels en het Nederlands weergegeven en van enkelen was ook de verwijzing naar de parallelle Twi tekst aangegeven. De lezingen waren in het Engels, het Twi en een van de jongeren van de PCG las het evangelie in het Nederlands. De preek van ds. van Veelen was in het Engels met een bijgevoegde Nederlandse vertaling. Collecteren hebben we gedaan op z'n Ghanees namelijk lopend en dansend naar voren in de kerk onder het ritmische gezang van de Singing Band van de Ghanezen uit Gaasperdam. Na de zegen klonk het 'Zegen ons Algoede' en het 'Amen, Amen, Amen' in het Nederlands en in het Twi. De sfeer tijdens de dienst was goed. De dienst duurde ruim een uur, mooi voor Nederlanders, te kort voor Ghanezen. Al met al een geslaagde viering en voor wie er geweest is (naar wat wij gehoord hebben) een positieve ervaring. Alle drie de gemeenten zullen deze dienst evalueren en kijken wat er de volgende keer verbeterd kan worden. Het ligt in de bedoeling om in het najaar nog een keer een gezamenlijke dienst te houden, maar dan in De Drie Stromen of De Nieuwe Stad, hopelijk op de voor ons gebruikelijke tijd. Deze gezamenlijke diensten zijn onderdeel van het proces van associatievorming.

Wat is associatie wel en wat is het niet?

Associatie beoogt nauwe samenwerking tussen gemeenten uit een verschillend kerkverband, in dit geval de Protestantse Gemeenten in Amsterdam Zuidoost en de Gemeente van de Presbyterian Church in Amsterdam. Associatie betekent

niet dat we allemaal één kerk(elijke gemeente) gaan vormen. Het betekent ook niet je eigen identiteit prijsgeven of verschillen ontkennen. Het betekent wel dat we met respect voor ieders eigenheid met elkaar samen gaan werken. Hierbij kunnen verschillen worden gevierd en gewaardeerd. En hopelijk gaan we ervaren dat we elkaar als Nederlandse christenen en Ghanese christenen kunnen aanvullen en verrijken. We kunnen daarbij nog teren op eerdere ervaringen van gezamenlijke gemeentedagen en van de interculturele gespreksgroep. Uiteindelijk zou die nauwe samenwerking ook moeten kunnen uitmonden in een formele samenwerkingsovereenkomst. Een overeenkomst waarin is vastgelegd wat we gezamenlijk doen en waar we gedeelde verantwoordelijkheid voor hebben. Dat voorkomt dat de samenwerking uitsluitend afhankelijk is van mensen die daar op een bepaald moment mee bezig zijn. Als mensen komen en gaan blijft de structuur bestaan. Die laatste formele stap naar een officiële samenwerkingsovereenkomst is waarschijnlijk nog iets voor de langere termijn. De eerstkomende drie jaar willen we proberen meer naar elkaar toe te groeien en meer vertrouwen te krijgen in elkaar door samen dingen te doen bijvoorbeeld intercultureel bijbellezen of een diaconaal project opzetten. We moeten de tijd durven nemen en niet harder lopen dan onze drie gemeenten aankunnen en aandurven. Vijfenvestig mensen die een eerste gezamenlijke dienst bijwonen dat is een bemoedigend aantal, maar het betekent ook dat vijfenvestig anderen niet gekomen zijn. Daarom zouden wij willen zeggen: Gezamenlijke diensten horen thuis in het proces van associatievorming, maar zijn misschien minder een startpunt ervan dan wel een (eind)resultaat van gegroeide (nauwe) samenwerking.

Religieuze beleving

Annie Vis

Het uitgangspunt van onze bijeenkomst in het nieuwe jaar - waarmee we tegelijk het zesde jaar van onze groep Religieuze beleving zijn ingegaan - was een artikel van Suurmond in Trouw. De kern van dit artikel is: We moeten vervreemd zijn van onze vervreemding om dichter bij onszelf te komen.

Als aanloop tot het gesprek werd bij het aansteken van de kaars het gedicht *Kaars* van H. Andriessen voorgelezen, de laatste strofe daarvan luidt: *Hoe lang is de weg door de nacht? Er was toch ook maar één ster. Een enkele kaars is genoeg.*

Dit met het oog op de periode van het kerkelijk jaar (de Kerstkring) waarin we ons tot zes weken na Epifanie bevinden.

Epifanie is het feest van de verschijning van Jezus in de tempel, door zijn ouders daar gebracht 'om hem voor te stellen aan de Heer'. En van zijn doop in de Jordaan, gedateerd op 6 januari. Dit is tevens de datum waarop de bijbelse legende van de 'wijzen uit het Oosten' aandacht krijgt.

Het verhaal van de wijzen is door Mattheüs geschreven aan de hand van tekstfragmenten uit Jesaja 60 en Psalm 72 en is door Francis Poulenc op muziek gezet. We hebben geluisterd naar het motet 'Videntes Stellam', gezongen door het Nederlands Kamerkoor: *Toen ze de ster zagen, verheugden ze zich met zeer grote vreugde. Zij gingen het huis binnen en brachten hem goud, wierook en mirre.*

Deze legende paste zeer goed bij de inhoud van het artikel van Suurmond. Daarin gaat het er om datgene van minder belang te achten, waaraan je gewend bent (je culturele conditionering, je bezit, je veiligheid, enzovoorts), om dat te kunnen vinden wat werkelijk wezenlijk is: je authentieke kern, de parel van grote waarde. Want trotseerden in dit verhaal de wijzen niet alles wat hen zou kunnen tegenhouden om op weg te gaan: hitte, koude, en andere gevaren? En dat alles om het Kind te kunnen vinden dat zij hulde wilden brengen.

Leven uit je authentieke kern ziet Suurmond als een proces van heiliging. Elk mens is ten diepste heilig, zegt hij, dat is dan ook de drijfveer van de kerkelijke inzet voor armen en verdrukten. We dachten aan de tv-uitzending van Lebbis en Jansen op Oudejaarsavond, hun woede over de schandelijke behandeling van de slachtoffers van de Schipholbrand. Zijn de cabaretiers de profeten van deze tijd?

Tot slot hebben we geluisterd naar het lied *Ich bin der Welt abhanden gekommen (Ik ben van de wereld losgekomen)* van Mahler, gezongen door Jessey Norman. De laatste strofe daarvan luidt:

*Ich bin gestorben dem Weltgetümmel
Und ruh' in einem stillen Gebiet
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied.*

*In mij is het gerommel van de wereld tot rust gekomen
en ik rust in een stil gebied
Ik leef alleen in mijn hemel
In mijn liefhebben, in mijn lied*

Kinderpagina

Hoi allemaal,

Deze maand hebben we het in de kerk en de kindernevendienst over het bijbelboek Ester. Zij is een meisje dat uitgekozen wordt als koningin en daardoor haar volk redt. Het bijzondere van dit bijbelboek is, dat de naam van God niet genoemd wordt. Maar God is wel aanwezig in de harten van koningin Ester en haar oom Mordechai. God geeft hen de moed het goede te doen. Het was voor Ester niet gemakkelijk maar met Gods hulp wist zij haar volk te redden. Hoe het verhaal van Ester gaat, kan je horen in de kindernevendienst. Elke zondagochtend om half 10.

Groetjes,

Margje

Renate haalde voor de zesde keer die avond een schaal met hapjes uit de keuken. Johan, min of meer haar pleegbroer, was vandaag jarig. En zoals alle verjaardagen in haar familie werd dit groots gevierd. De kamer zat stampvol, want naast haar eigen familie was ook Johan's familie gekomen. Ze was er inmiddels helemaal gewend geraakt dat Johan bij hen woonde. Zijn familie kende ze niet zo goed. Die was zo anders als haar eigen familie. Zijn vader woonde nu definitief in Engeland en was speciaal voor de verjaardag van zijn zoon teruggekomen. Hij had nog geen woord tegen hem gezegd en zat nu al een half uur met zijn mobiele telefoon te bellen met een zakenrelatie. Ook zijn moeder had weinig aandacht voor hem. Ze praatte de hele avond al met iedereen om haar heen, behalve met haar eigen zoon. Renate kreeg opeens veel medelijden met Johan. Ze zette de schaal op de salontafel en speurde met haar ogen de kamer af op zoek naar Johan. Ze liep de gang op en botste tegen hem aan.

"Zo, jij bent mijn geflipte familie ook al zat?" Hij wachtte haar antwoord niet af en gaf haar een enveloppe.

"Wil je deze aan Nienke geven als je haar morgen op school ziet?"

"Waarom geef je hem zelf niet? Ze komt zo."

Renate zag dat hij schrok.

"Nee, Nee het is goed zo."

En weg was hij. Even later kwamen Nienke en Jacki op bezoek. Blij dat ze nu een excuus had om de 'feestvreugde' te ontlopen, nam ze de meiden mee naar haar kamer.

"Nienke, ik heb een brief voor je. Hij is van Johan. Geen idee wat hij wil," zei Renate.

"Misschien wil hij wel verkering met je," lachte Jacki.

“Doe niet zo idioot. Hij is veel te oud voor haar.”

“Waarom zou hij anders een brief aan Nienke schrijven.”

Nienke liet haar vriendinnen rustig verder kibbelen en liep naar het toilet om de brief te lezen. Haar hart bonsde in haar keel. Ze maakte de brief open.

Beste Nienke,

Ik weet niet zo goed hoe ik moet beginnen. Het duurde even voordat ik wist waar ik je eerder had gezien. Het was op dat feest. Misschien moet ik er niet over beginnen. Maar de ouders van Renate hebben mij geleerd dat openheid en dingen uitpraten erg belangrijk is. Ik heb spijt van het hele gebeuren op het feest en wat er allemaal daarna met je gebeurde. Ik weet nog dat ik je bewonderde voor je standvastigheid. Zelf was ik toen een enorme slappeling dat ik niet ingreep. Ik wist dat het fout was wat ze deden, maar ik wilde niet buiten de groep vallen. Daarom hielp ik je ook niet in de weken erna, toen je zo gepest werd. Ik had het misschien niet kunnen voorkomen, maar ik had het wel minder erg voor je kunnen maken, door in te grijpen

Ik weet dat het geen excuus is maar ik was toen erg in de war door de scheiding van mijn ouders en zocht mijn heil bij foute vrienden. Gelukkig waren Renate's ouders zo lief om mij op te vangen. Via hen leerde ik God kennen en ik heb hem vergeving gevraagd. Maar voor mijn gevoel moet ik jou ook om vergeving vragen. Nienke, het spijt mij heel erg. Ik hoop dat je mij kan vergeven.

Groeten,
Johan

P.S. Wil je Renate vragen of ze mijn honkbalpet wil terug geven. Naar mij luistert ze niet.

Nadat Nienke de brief had gelezen, moest ze de woorden even laten bezinken. Ze vond het moedig van hem dat hij zijn excuses aanbood. Destijds was ze op iedereen kwaad geweest maar nu had ze hem en alle anderen van het feest allang vergeven, maar ze was wel opgelucht dat in elk geval één van hen spijt had.

“Lees jij altijd brieven op de wc?” zei Renate toen ze het toilet af kwam.

“Ja, lekker rustig. Jullie kunnen flink kakelen, weten jullie dat?”

Renate en Jacki knikten driftig.

“Vertel. Wat wilde Johan,” vroeg Renate.

“Dat je zijn honkbalpet terug geeft,” reageerde Nienke en ze moest lachen om Renate's verbouwereerde gezicht. Ook Jacki schoot in de lach. Nienke stopte de brief in haar broekzak. Renate en Jacki hoefden niet alles te weten. Zo meteen zou ze naar beneden gaan om hem te feliciteren en om te zeggen dat het goed was.

Wordt vervolgd

Midden in de winternacht

namens de diaconie,
Jos de Boer

De jaarlijkse Kerstviering- en maaltijd van Drugspastoraat en Streetcornerwork werd op 20 december 2006 gehouden in De Nieuwe Stad. Er was een behoorlijke opkomst. Wij hebben daar samen een prachtige viering gehouden.

Er was, zoals elk jaar, veel tijd uitgetrokken voor de gedachtenislichtjes, die worden aangestoken voor alle mensen die overleden zijn, gevangen zitten, ziek zijn, of voor mensen die het erg moeilijk hebben.

Het laatste lichtje is aangestoken voor Drugspastoraat en Streetcornerwork. De overdenking "Outcast herders zien het Licht" werd gelezen door Henk de Boer en de prachtige kerstliederen werden op het orgel begeleid door Simon Blijleven. Het geheel werd opgeluisterd met een optreden van het koor "De Straatklinkers" (bestaande uit daklozen en thuislozen). Deze mensen hebben met veel liefde een paar liederen ten gehore gebracht. Als slotlied zongen zij "Zoem Gali" (een vredeswens). Hierna volgde een heerlijke maaltijd, die geheel door Streetcornerwork was bereid.

Juist in deze Kersttijd ontvingen wij van de diaconie van de Protestantse Gemeente Boxtel als Diaconie van de Protestantse Gemeente Bijlmer een aantal bijbels voor het Drugspastoraat. Een diaken in Boxtel krijgt Opnieuw van een familielid in de Bijlmer toegestuurd. Zij heeft de oproep voor bijbels gelezen en in de diaconie besproken. Via ds. Arjan van Lagen mocht ik de bijbels in ontvangst nemen. Fijn dat zover hier vandaan mee wordt geleefd met onze diaconie en met Drugspastoraat. Bedankt voor de bijbels! Ze zijn inmiddels op de goede plaats terecht gekomen.

Smeekebed voor de eenheid van christenen

O God,
open onze oren,
opdat wij Uw Woord horen en ons verwonderen.
Open onze mond,
opdat wij U danken voor de wonderen om ons heen.
Open onze oren,
opdat wij niet doof blijven voor wie onze hulp inroepen.
Open onze mond,
opdat wij niet zwijgen over misstanden en onrecht.
Open ons hart
voor U en voor elkaar en voor ieder die ons pad kruist.
Amen

Had u voor 2007 ook zulke Goede Voornemens?

De cantorij van de Protestantse Gemeente kan weer zangers gebruiken

zingen is gezond, zingen is ontspannend
wij nemen u graag in ons midden op

“dat is voor mij niet weggelegd!”:
-wees niet bang voor een te hoog niveau, u ontvangt alle steun

Kom eens op een repetitie
U bent meteen verkocht

Werkgroep Vrijwilligerszorg

Jaap Koolstra

U werkt mee aan een activiteit in onze gemeente:

Ja? LEES VERDER!

Nee? LEES VERDER!

> **U doet mee in een groep of commissie.**

Dan is het prettig af en toe met elkaar te bespreken of alles naar wens verloopt. Of te vertellen wat u zelf als pluspunten en minpunten ervaart.

- Maar het komt er niet van.

> **U bent in uw eentje bezig.**

- Dan is het soms prettig ergens uw ervaringen te kunnen bespreken.

> **U hebt niet een speciale taak.**

Toch zou u best 'ergens' zich willen inzetten bij het kerkelijk werk.

- Maar: *wat* is er zoal mogelijk?

waar ligt uw belangstelling?

bij *wie* kunt u meer te weten komen?

De werkgroep vrijwilligerszorg is er om daar aandacht aan te besteden.

In 2004/2005 zijn er met bijna alle groepen gesprekken geweest. Dat waren levendige bijeenkomsten! Een nieuwe ronde is begonnen. Vanaf 2005/2006 zijn er al veel persoonlijke interviews gevoerd met gemeenteleden die al dan niet

actief zijn in de gemeente. Dat gaat stap voor stap verder. Wilt u ook zo'n gesprek? **Bel, mail of schiet ons* aan: wij werken niet met wachtlijsten!**

* Marga Blom, tel. 699 14 76; admar.blom@planet.nl

Marja Engelage, tel. 600 79 87; m.engelage@kpnplanet.nl

Jaap Koolstra, tel. 690 99 49; meraa.lebailly@zonnet.nl

Irma Blits, motor van de werkgroep vanaf het begin in 2004, heeft het stokje per 1-1-07 aan Marja Engelage doorgegeven. Zij heeft in haar periode veel ervaring opgedaan, bergen werk verzet en een goede basis gelegd voor de vrijwilligerszorg. Wij willen haar daarvoor ook op deze plaats hartelijk bedanken!

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Post uit China

meneer Li

Beste Ans en Frank,

Ik ben heel erg blij dat jullie naar China komen, samen met Jannetta Bos. Dat is heel goed nieuws!!!!!!

Het is lang geleden, sinds ik jullie mail stuurde, het spijt me heel erg. De reden is, dat ik elke dag heel veel te doen heb.

In China is het heel anders dan in Nederland. Toen ik in jullie land was, vond ik dat alles ging zoals het moest, maar in China daar zijn misschien teveel mensen en veel dingen die niet in orde zijn.

Ik zal proberen te vertellen wat ik dit jaar gedaan heb:

ik had dit jaar negen onderwerpen te behandelen; elke week heb ik meer dan twintig lessen te geven. Dit jaar nodigde een andere universiteit mij uit om de lessen van hun leraren te beoordelen, dus elke morgen ging ik daar heen en het nam bijna de hele dag in beslag. Dat was geen probleem als dat alles was wat ik moest doen.

In China zijn er zoveel bazen in onze universiteit en elk van hen kan je opdragen om waar dan ook wat dan ook te doen en als je met een zaak bezig bent geven ze je plotseling weer een andere opdracht. Ik werk vaak van 's morgens vroeg tot 's avonds laat; ik denk niet dat jullie het zullen begrijpen. Ik weet niet goed hoe ik het uit moet leggen. Misschien kan ik het jullie uitleggen als we elkaar zien. Ondanks dat ik het erg druk had, herinner ik me mijn tijd in Holland nog goed; het was alsof het gisteren gebeurde, zo waren de vrienden als familie voor me.

Ik herinner me Nederland, ik herinner me Amsterdam, ik herinner me de stem van de kerkklok en de muziek van De Nieuwe Stad.

Ik herinner me die aardige mensen:

Willem Stam en Tineke, Johanna Dekker, Van der Meijden, Jeroen Tiel, A de Vries, Tjitske, Mien, "Verslag door Jannie ten Have", Jannetta Bos, Nee Vente, Hylke Sies, Harma, Tialkens, dominee Meulen, dominee Lagen, enzovoorts.

Hoe gaat het met jullie?

Ik wens jullie elke dag het beste!

Een goed nieuw jaar!

Lixinwen

LEZERS SCHRIJVEN

Kerkbalans: een boekje open

Jaap Koolstra

Onze onvolprezen Tineke en Elly van Kerkbalans waren gul geweest: Vijfentwintig adressen verspreid over de hele Venserpolder, dat vonden ze vast iets voor mij. Tja.....nou, daar wil ik toch een boekje over opendoen! Het begin heeft wel iets liturgisch: eerst naar de *Dostojevskisingel* met *Schuld en Boete*. Een heel lang verhaal. Daarna wordt het avontuurlijk: oversteken naar de singel van *Oleander Dumps*. Maar welke? Die van *De Drie Musketers* (de vader)? Of die van *De Dame met de camelia's* (de zoon), waarvan Verdik het verhaal gebruikte voor zijn opera La Rabiaat? Moet ik heldhaftig verder, of zwijmelend? Het is vooral opletten geblazen, want de scholen komen net uit. Over een bruggetje kom je in het zuidelijk deel van de Venster, op de singel van *Andersen*. Je bent sneller klaar met de sprookjes over *Het lelijke jonge eendje* of *De nieuwe kleren van de keizer* dan met de pillen van het begin! Helaas is het hier verder geen erg luchtige lectuur. Want is bijv. *Barbusse* (vier adressen, niet niks) niet vooral bekend door een roman over de verschrikkingen in de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog? En *Döblin*, die de vorige straat kruist, had succes met *Berlin Alexanderplatz*, maar vond het in 1933 toch veiliger Duitsland te ontvluchten nadat Hitler aan de macht was gekomen. Goed gezien, want in 1936 werden zijn boeken door de nazi's verbrand. Vlakbij Strandvliet en Arena vind je *Boris Pasternak*. Hij bracht het in 1958 met *Dokter Zjivago* zelfs tot Nobelprijswinnaar. De prijs kon hij echter niet in ontvangst nemen, onder druk van de "omstandigheden". De glimlach kan weer terugkomen bij de singel van *G.B. Shaw*: zijn *Pygmalion* lag immers aan de basis van de musical *My Fair Lady*! Met vier adressen kunnen er heel wat melodietjes in je hoofd opkomen. En al neuriënd - *Het Spaanse graan heeft de orkaan doorstaan* of *With a little*

bit of luck - ben je dan weer snel terug in de noordelijke Venser, de straat van de priesterlijke speurneus *Father Brown* van *Chesterton* Evenwijdig daaraan arriveer ik - ja ja, per fiets - als een *Robinson Crusoe* op het eiland van *Daniel Defoe*. Maar hier is het verre van onbewoond, en *Vrijdag* is niet de enige die zich laat zien. De tocht is bijna ten einde. De laatste enveloppen komen terecht in de straat van *Charles Dickens*. En dat wekt *Grote Verwachtingen!* Er valt nog heel wat te lezen; en dan wonen er nog niet eens PKN-ers in alle Venserstraten. (Pauline Mesman, *Moeder Courage*, hoe is het jou vergaan in de straat van *Brecht*? En in je eigen straat met *Boenin*, die als gevluchte Rus na 1917 in het buitenland zijn boeken schreef?)
Elly en Tineke: volgend jaar toch iets zuiniger, alsjeblieft!